

SILENCI, VIVIM

@mbofill_art

Francesc Brunés

@fbrunes

Economista de formació. Pensaire per afició.
De vocació i professió pedagògica. Jubilat amb causa.
Escric per necessitat vital. Col·laborador en
seccions d'opinió, de pensament i reflexió.

*Jo ja no crec en res! Doncs mira de creure en tu mateix...
Descobreix un potencial que, rovellat, empolsinat,
amagat i interessadament ocult, habita dins teu i conté
l'incontenible. Una porta oberta a la transcendència
que tot ésser humà anhela.*

Mentre escric, miro el cel.
L'entreveig a través del
fullam dels arbres. És un cel
blau, gairebé sense núvols.
Mirar més enllà és una necessitat de l'és-
ser humà. La música que m'acompanya
reforça un silenci que em transcendeix i
que em fa veure enfora tot mirant en-
dins. Mirar el cel, la immensitat del mar,
l'atractiu de tota persona per tot allò que
ens transcendeix, que va més enllà dels
nostres límits.

Trobar-nos a nosaltres mateixos, un
camí ple d'entrebancs. Esculls de tota
mena, dels que m'agradaria destacar-ne
dos: el soroll i el mercat. **Sembla que el
món actual tingui por del silenci**, intenti
evitar-lo. Aquell silenci del cor tan neces-
sari per poder escoltar i escoltar-nos, es
veu envaït pels sorolls que no ens deixen
viure. Rumors, propostes, xerrameca,
notificacions, crits, baralles, estridències,
frenesí... obstacles que saturen la vida de
tot el que ens allunya de nosaltres matei-
xos.

El silenci, és potser un exercici massa
feixuc en una societat dominada per les
emocions? El silenci, és potser una arma
massa perillosa que facilita la confronta-

ció amb un mateix, un exercici fatigós i
no sempre agradable?

**Qui té interès en mantenir l'analfa-
betisme espiritual?** Qui és el beneficiari
d'aquesta pèrdua de capacitat de vida
interior, de pau de l'ànima, de silenci del
cor? El déu mercat, que no pot arriscar-se
a perdre el favor de treballadors i consu-
midors, no fos el cas que es descobrissin
persones amb tota la seva integritat. Per
això cal estar atents, perquè l'autèntica
espiritualitat no és un bé de consum. A
través de cursos, lectures, simulacions,
experiències i propostes de tota mena,
ens poden estar oferint *cançonetes* fàcils
de digerir per fer-nos perdre el gust per
l'escolta d'una veritable, i sovint gens
fàcil, simfonia. Els sucedanis no poden
enlluernar-nos ni desviar-nos de la recerca
d'una espiritualitat autèntica.

**Creure en un mateix també vol dir
creure en els altres.** Descobrir que, si
fem callar els sorolls, lluitem pel silenci
i allà batallem amb valentia fins a desco-
brir-nos, gaudirem d'una plenitud huma-
na, i per tant també espiritual, que ens
acostarà a un profund i divers benestar
que pot ser el desllorigador del veritable
sentit de la vida. ♦